

אות לגיון הכבוד * הממשלה כבר לוקחת אותו בחשבון לתפקיד של שגריר בארץ חשובה. אולם ראש השנה הגיע, מבלי שיביא אתו סימן לאית לגיון הכבוד. גם לכסף לא היה רמז. הבארון הטוב החל חושד שנפל אולי בידי קבוצה של ביגדים, סוכנים קומוניסטיים שביקשו לבגוד בצבא הצרפתי. הוא קרא לעורך-דינו, עורך-הדין קרא למשרה. הגנ"ר, אלוף-המשנה וקצין הבולשת נאסרו. עתה חיכו כמה הפתעות בלתי-נעימות לבארון. כל שלושת הקצינים היו אסירים לשעבר, פושעים מועדים בעלי חזק. הערבי, חי ושלם, נתגלה בבית-קפה בניצה. הא-גו נפתח בזירות רבה, בעזרת מכשירים מיו

כשביסם פקידה סודית ביותר כתובה על טופס צבאי, ובמכוניתם הארגון המסוכן. אולם ברגע האחרון ממש קרה משהו. מברקים וחופים של אלוף-המשנה עצרו את הבארון ואת ארגונו. אחד מאנשי הקבוצה בגד, מסר את הסוד לסוכנים הסובייטיים. היה צורך להחזיר את הארגו וזמנית לחילה. כשהגיע בשלום הביתה, הסתיר את הארגו במרתף, הרגיש כעבור זמן מועט מיחושיו לב — כנראה תוצאת הקרניים המסכנות של המתכת, לביש מעיל אסכסטוס מיוחד קבר את האיצר באדמת הגן. **"אצדני אין חכמות!"** עברו כמה חור דשים. הבארון הוציא שוב מאות אלפי לירות כדי להציל כמיות אוראניום נוספות מיר

בארון מקסימיליאן דה-בריאן ואשתו גניה על שפתיים, סוכן של צה"ל, ארגו של עופרת.

"קולונל" קארליקצ'י ו"מפקח" אלברטו על ספסר הנאשמים אות הלגיון, מ חושי לב ומעיל אסכסטוס.

חדים לגיוני קרניים אסימיות. לא היה בו דבר מלבד חול רטוב וחתיכת עופרת. **שרות למודדת**. המשפט הפך לכניסיה. נשכחו משברי הממשלה, השיטיות ושאר הצרות של ציפת המסוכסכת. הש פט פנה באדיבות אל הנאשמים בלשין "מפקד", "אדוני הגנרל", "אדוני המפקח" הכסף — למעלה ממיליון ל"י — נעלם לגמרי. הבארון היה כמעט עני, א כי עשירי בזכרונות. ססקיהיו: ארבע שנים בלבד למפקח ול-אלוף-המשנה, שנה וחצי לגנרל. אפשר היה להניח שלאנשים כה עשירים לא תכדו הישרים, בה, ביחוד נוכח הסיכוי לחיים מא שרים וגוהים אחרי-כן.

הסובייטיים. המעבר לספרד התעכב. ואז הופיע הערבי המסתורי. תחילה הציג את עצמו כקצין-רכש של צה"ל. אולם בהמשך השיחה גילה את זה אמת. הוא היה סיכס סובייטי, ביקש לרכוש את המתכת, הציע סכום של כמה מיליונים. אולם הבארון הוכיח שהוא נאמן להשקפותיו. אף שהיה מעוניין בכסף, סירב בהחלט. עוד באותו לילה הופיע בביתו אלוף-המשנה הרצני וקצין הבולשת, חקרו אותו ארוכות. אחד לקחו אותו במכונית לחוף עזוב, ביקשו לוהות גחיתה. היתה זאת גופתו של הערבי: מגואל בד, בגדי נקובים מכדור רים. "אצלנו אין חכמות!" אמר הקצין. הבארון הסכים שאין דרך אחת. **חול וחתיכות עופרת**. כעבור כמה חודשים נוספים החל הבארון להיות בלתי-סבלני. כספו אול, הוא מכר חלק מרכושו, לא נראה סוף לפרשה שהחלה לפני שלוש שנים. כדי להרגיעו הוזעק לפאריס. אלוף-המשנה גילה לו כי מפקדו, הגנרל, מוכן להכיר אותו. דמותו של הגנרל, עטוף במדים גהרים ובאותיות-הצטיינות למכירה, השיבה את אמינו של האציל. כן, אמר הגנרל, עבודתו של האציל היא שיהיה זורר משואת לי רחמי

* מיסדר שהוקעל ידי נפוליאון הראשון כי לכבד בו אנשים בני כל המקצועות ושחרו חומה להאדרת צורת. חבריו נוש

ברלין כרלי המשחק

יוסף סטאלין אהב מאד להתלוצץ בפומבי על חשבון שריהחין שלו. פעם, כשצריציל רמז שמולוטוב נעלם משך כמה שעות בניו יורק וניצל את הזמן כדי לבקר במקומות בלויים, רעם סטאלין: "לא, הוא היה בשיקאגו. שם נמצאים כל שאר הגנגסטרים!" השביע היה ויאצ'סלאב מולוטוב ההיפך הגמור מגאנגסטר: הויפלוטס המזהיר שפע סובילי, שזה קוקטייל. החחה קידות לי חבריו שלא נענו לדרישותיו. **דרך כל הוידות**. מיליוני הקוראים בעולם לא חססו כמעט מה ההבדלים בין הצעות מולוטוב ואידן. אפשר היה לחשוב שהשנים מתחככים על קוצו של יוד, שעה שהעולם נרעד מפצצת המימן. אולם למעשה היה הבדל עצום בין שתי ההצעות, הבדל שהיה חבוי בסעיפים קטנים, אך עלול היה לשנות את פני העולם.

ההצעה הסובייטית: הקמת ממשלה כל-גרמנית זמנית, בה ישותף המזרח הקר מוניסטי שחה בשווה עם המערב. שלב שני: הוצאת כל הצבאות הזרים, חתימה על הסכם שיחייב את גרמניה העתידה להיות ניטראלית (משמע, שלא תספק חיילים למעצמות המערב). שלב אחרון: בחירות כל גרמניות, לבחירת ממשלה דימוקרטית. חשש המערב: עד אז יהיה לקומוניסטים די זמן להשתלט על גרמניה בכוח. "לכחן" את הבחירות, לזכות בנצחון מלאכותי. הצעת המערב: קודם כל בחירות חפשיות בכל גרמניה (בהן מקחה המערב להשיג רוב מכריע). אחר-כך הקמת ממשלה שתחליט אם להצטרף למערב ואם לא. חשש הרוסים: במקרה זה יאבדו את גרמניה המזרחית שלהם, מבלי לזכות בכל יתרון. המדינה תצטרף לבחירת אנטו-סובייטית. על אף הלצותיו של סטאלין, רחוק ויאצ'סלאב מולוטוב מלהיות טיפש. הוא הוזהק והמוכשר ביותר מבין ארבעת שריהחין. משום כך נראה, השבוע, שחזית ברלין תלך בדרך כל העדיות.

צרפת סיפור השנה

גם בחיקוי החשאיים ביותר של צבא ההגנה לישראל אין זכר לערבי מסתורי, חבוש כפיה, הרוכש בחשאי אוראניום למען ייצור נשק אטומי בישראל. אולם ערבי כזה מפע בחיקי משפחת צרפת — כאחד ה שותפים בספור תרמית שיועז את הארץ ושיקף את מציאות המאה העשרים. גיבור הסיפור הוא אציל צרפתי צעיר (27), עשיר (שתי חילות, שתי דירות כסא ריס, מכונת אמריקאית חדשה, כמה מכוניות לסי לירות בבנק). יפהתואר. היו לו כל הסיבות להיות מרוצה. אולם בארון סקסיון דירור דה-בריאן לא היה מרוצה. הוא ראה את האיום הסובייטי באירופה. האמין כי צרפת אבודה. הוא רצה להגר מהר למקום מבטחים. אולם לפני כן רצה להכפיל את הונו. הוא ביקש הודמנות.

ההודמנות היתה מיוחדת במינה. **זהירות! לא לפתוח!"** מה ' מזהב? אוראניום, המתכת היקרה, המסר כנה, המשמשת לייצור פצצת-האטום. בלחש סיפר לו איש-שיחו את הסוד הכמוס: כמות גדולה של מתכת זו נמצאת בגרמניה, הבר לשם הצרפתית מבקש להעבירה לספרד, המברצר האחרון של האניקומיניז באירופה. אולם המרלמנט הצרפתי המושחת לא אישר להשקעת הון פרטית, לאדם נאמן שיוציא את הכסף ויקבל רווח עצום — בקיצור, לבארון דירור. הבארון הצעיר נרעד. כאן ניתנה לו לא רק האפשרות להרחיב את חור זמן קצר, אלא גם לשרת את מולדתו, להציל את תרבות המערב מיד פראי אסיה האדומים. הוא הסכים להתלהבות.

אולם אלכרטי, קצין המשטרה-החשאית האהוד, ראה תקלה. היה צורך לקבל את אישורו של הקולונל בריטיה, בפאריס. הק בוצה כולה נבנסה למכוניות המהירות של הבארון. שהתה בדרך בחילה המפוארת, אכלה ושתתה כדבעי, המשיכה בדרך לא פריס. החשש היה בלתי-מבוסס. אלוף המשנה המרצין התאהב מיד באציל הצעיר. הלואי והיו לצרפת צעירים נאכנים, רבים כאלה. כך קרה שהבארון הוציא מן הבנק 60 אלף ל"י, ובלילה הביאו שלושה אנשים לחילה שלו ארגו עופרת ענקי, מקושטת בשלט "זהירות! לא לפתוח!" **מחסום-דרכים קומוניסטי**. כעבור

השבוע לא טמנו הנערות את עטי' הן בקסת, מהות הפעם רוב במדורי.

נפלה הסכורה שלפחות 100 השבועות שתקבלה למכתבה. היא בחרת שער בת 14, נוכח ומשפל לפי כללי היפוי סטנדרטית בחסר עליון וכדי לא להיות אחראית לבריה, היא אומרת כי יודיה אינמרי (ואת) ובכלל ברה תרבותית. (851/155) אוהבת להעמיד פני תמימה, ולכת לטולנוע, רוצה להתכתב עם בחור בגיל 18 בעל השכלה תיכונית. לא נורא אם הוא מרכיב משקפים, אם יש לו מכונת, אף זה איננו חסרון רציני. רק שלא יהיה בישן. היא מוכנה להתיי כהב על הכל, כולל מקורו של דרך קניי סי. כן, יש לה גם שתי גומות וז:

בלגיות בת 21 (851/156), הנותנת תאור נעים על עצמה, נרושה, אב לילדה קטנה וחמודה רוצה להתכתב עם אדם עד גיל 30 מתליאביב או הסביבה (רק לא חיפה).

אשה צעירה בת 28, אוהבת חיות, סס רים ושחיה, לא (אוהבת) נשפים ודעש: עצמאית מאוד, (851/157), מעונינת להתיי כתב עם בחור אוהב אמת, שאינו משקר אפילו עצמו, נותנת לו בריה לבחור בשעות עבודה, נרמית או אנלית.

שני חברים שאינם אוהבים שוויץ (851/158), אולם דרך אינן מרמזים שהם יפי תואר, מעונינים לקבל, פרט לקבוי דות בית מן הכתה השמינית ביומנסיה בה הם לומדים, מכתבים משתי נערות חמודות בנות 18 (כל אחת).

דון ויאן עצום, לפי דבריו, (851/159) בן 27, מעמיד את עטו ובלוקו לרשות נערהית חמודהית עד גיל 20. ששח התתי כתבות — נושאים שונים, דויד ואניונו אינה מפריעה לו להיות א אמיני, ב) ספורטאי, ג) חובב המור.

סטודנטית ישראלית, הלומדת בלונדון מעונינת לסדר לחברתה, יהודיה רוסית אפריקאית צעירה, (851/160) מחברת ופי קחת, התכתבות עם סטודנט צעיר, המפי רה היא כתיבת מכתבים נרדא, (במקס) כלי סיכונים רבים להתראות בסוף החת סתבות. "נושאים" המעניינים אותה: החי הארץ וחיי הסטודנטים, שפת ההתכתבות חייבת להיות אנלית.

על תפוסה ואהבת רוצים להתכתב שני ערים צעירים (851/161) עם שתי נערות, בגיל 15. להיות נחמדות, חובבות טיולים ולשלוח את מנותיהן.

הערויכים בקשר לחלק זה של ה מדורי, הן מעניינות ובאחדות מהן אפילו התחשבת. אשמה לקבל נוס פות (אם תהייה).

ורדה שואלת באיזה קרמים להשתמש ביום ובליילה. אני חוששת, יודיתי שתמ צאי אותי כנאלית, אם אומר לו כי יודי דיה הטובים ביותר של נערה בגילך הם סבוז ומים.

כתייה דומה במקצת מתעוררת אצל מעון, הטוען כי נערה סלככת את כל ממחשיותיו בשפתו. עליך להתרנל לפני שבה, נרעון, כי סימני שפתון על מפתח טות הן אלה התוכחות החותכות לבגרות אחרי זקן וסניגוריות. לא נותר לי אלא להצטרף על אמד המסכנה הנאלצת לכבוס אותו. אין מנוס מכל, כי נעתך ודאי לא תסכים להפסיק להשתמש בשפתו.

אמה היפה של רוני עושה כל מה שי ביכולתה למנוע מבנה. היפה לא פחות, ללבוש שמלות מתאומות, מאלצת אותה להרבות בקישורים ופרסים. הסביבה ברה, רותי, אמך פשוט מסרבה להיראות קשישה מעט. העובדה שאה שופטת ב עמכים נכוחים בבית נורמה לא להרגיש את עצמה מודקת, יש לי רק עצה אחת בשבילך: להחליף לה מעט, חללי לה מחמאות. ספרי לה שהיא נראית בדיוק כמו אחותך, לכי אמה בלבוש רומה פעי מיים להקלוג, והודיעי לי את ה תוצאות.

הכינו
לתחרות הארצית
שי התוארים

צבר 1954
צברית 1954

מיבצע. העולם הזה" ל- כחירת הטיפוס הישראלי המושגים ביותר בכך שנה.